

at Loven af 27. Maj 1908 endnu ikke er ført ud i Livet, at vi befinde os i et Overgangsstadium, og han nævnedes der alle de Embedsmænd, som nu have med denne Sag at bestille: de to Inspektører paa Grønland, en Handelschef, en administrerende Direktør samt Kirke- og Skoleembedsmænd. Men maa jeg berolige det ærede Medlem med, at saa vidt jeg ved, ere alle de Embedsmænd, der her ere nævnte, enige med Regeringen i det Forslag, der her foreligger, og enige i at anse det som en betydelig og praktisk Foranstaltning, at man netop paa dette Tidspunkt, da Loven skal føres ud i Livet, udsender en kgl. Kommissarius til Grønland og udruster ham netop med den Myndighed, som Lovforslaget giver ham. Dersom Regeringen handlede i Uoverensstemmelse med de Embedsmænd, som have med Administrationen af Grønland at bestille, vilde jeg have været betænkelig ved at gaa til dette Skridt, men da det sker, saa vidt mig bekendt, i fuld Overensstemmelse med de i denne Sag interesserede Embedsmænd, er det en dobbelt Anledning for mig og for Ministeriet til at søge denne Sag fremmet. Thi vel er der mange Embedsmænd, som det ærede Medlem henviste til, men det er jo netop Vanskeligheden, at disse forskellige Embedsmænd, der staa interesserede hver i sit Felt, kunne savne den fornødne Oversigt over det hele og kunne til Tider maaske for stærkt trække hver til sin Side, saa at der ikke bliver den Harmoni og det Samspil mellem Udførelsen paa disse forskellige Omraader, som der kan blive, naar der er et overordnet Led, der ved Forhandling med de paagældende Embedsmænd og ved paa Stedet at undersøge Forholdet kan bidrage sin Del til at bringe Harmoni mellem de forskellige administrative Myndigheder og komme til at bringe det hele Forhold ind i et fastere Leje, end det desværre i Øjeblikket synes at være i.

Det ærede Medlem ankede over, at der ikke i Lovforslaget er foreskrevet noget om, hvor længe en saadan Kommissarius skulde opholde sig paa Grønland. Jeg skal da oplyse, at det er Regeringens Hensigt, hvis dette Lovforslag vedtages, at paalægge ham, at han skal opholde sig en Sommer og en Vinter i Nordgrønland og en Sommer i Sydgrønland. At opholde sig en Vinter i Sydgrønland anser Ministeriet for at være overflødig af den simple Grund, at det er vanskeligt for ham om Vinteren at færdes paa Sydgrønland, idet han paa Grund

af Isforhold og de særlige Forhold der vil være indskrænket til at opholde sig paa et enkelt Sted i nogle Maanedes og derved spille den Tid, han kunde anvende paa en bedre Maade.

Det ærede Medlem sagde, at der er mange, som mene, at Loven af 1908 er forfejlet. Det tror jeg ikke, man kan sige, det er ikke bevist endnu. Hvis Loven bliver udført paa en rolig og i alle Henseender forstandig Maade, er der Mulighed for, at den vil vise sig at være fyldestgørende. Er den ikke det, er det jo klogt at træffe andre Bestemmelser. Men det Forhold, at man overhovedet er kommen ind paa denne Deling af de grønlandske Anliggender, kan have sine store Vanskeligheder; i alt Fald er det Tilfældet, naar der ikke paa Stedet, i alt Fald i nogen Tid, er en overordnet Leder, som kan gribe ind med skaansom Haand og vejlede og retlede Udviklingen i den Retning, som det er Lovens Hensigt, man skal gaa.

Saa ankede det ærede Medlem over, at der paa een Gang gives den kongelige Kommissarius en administrativ Myndighed og derefter stiller ham den Opgave, at han skal stille Forslag til Regeringen om Ændringer i den bestaaende Lovgivning. Jeg skal dertil svare følgende: I Lovforslagets § 3 hedder det, at „det paahviler Kommissarius inden 1. Oktober 1914 til Regering og Rigsdag at afgive Beretning om de grønlandske Forhold“. En saadan Forpligtelse maa den kongelige Kommissarius selvfølgelig have, hvad enten han optræder som en Mand, der kun er udsendt for at undersøge Forholdene, eller, som Lovforslaget ønsker, med Myndighed til at gribe ind. Men desuden skal han „afgive en begrundet Redegørelse for de Ændringer og Forslag, han maatte tilraade saavel i Lovgivningen som i de administrative Regler vedrørende Grønlands Styre“. Jeg ser ikke noget som helst for Rigsdagen farligt deri; der sker intet i Fremtiden, uden at Rigsdagen faar Indflydelse derpaa; han afgiver Beretning om de Forhold, han har undersøgt, og han giver en begrundet Redegørelse for de Ændringer og Forslag, han maatte tilraade at foretage saavel i den bestaaende Lovgivning som i de administrative Regler vedrørende Grønland. Det er Rigsdagen, som i Forening med Regeringen tager Bestemmelse om, hvad der skal ske, og hvorvidt der skal ske Forandring i Fremtiden.

Det ærede Medlem mindede om, at Landstinget vedtog Loven af 27. Maj 1908 uden Udvalg. Landstinget gjorde det,